

WAAROM IK NIET ONDERTEKENDE.

Een "oproep ten gunste van de Poolse arbeiders, slachtoffers van de repressie", onderschreven door een reeks professoren, werd mij ter ondertekening toegestuurd. Het betreft de achtervolgingen in Polen ingezet tegen arbeiders, die in juni 1976 in verzet kwamen tegen de zeer aanzienlijke prijsverhogingen voor voedingswaren.

Ondanks mijn verontwaardiging en verbittering over de houding van de Poolse autoriteiten, heb ik geweigerd mijn handtekening onder deze oproep te plaatsen.

En wel om de volgende redenen.

In Polen - zoals in de Sovjet-Unie, in de D.D.R. en in Tsjeko-Slovakije... gebeuren zeer erge dingen, totaal onaanvaardbaar voor een socialist, voor een kommunist, voor een democraat. Maar daarom ben ik nog niet bereid mij aan te sluiten bij het huilkoor van de reaktionair Vischynsky in Polen en van de Westerse hypokrisie alhier. Het gaat hem niet over de professoren, die deze oproep bijtraden. Het gaat hem over de globale hetze tegen het regime van de Sovjet-Unie en aanverwanten.

Ten eerste moet ik opmerken dat wat in die landen aan repressie gebeurt, heel weinig is in vergelijking met wat zich in de kapitalistische wereld voordoet. Zeker, dat "heel weinig" is veel te veel, zoveel dat het socialistisch karakter van die regimes erdoor in het gedrang komt.

Niettemin zijn in al die landen - van Vietnam, over China en de Sovjet-Unie tot aan de grenzen van de D.D.R. - belangrijke fundamenteel socialistische verworvenheden voorhanden.

Verder is het mijn overtuiging dat de inbreuken op de democratie, dat de repressieve misbruiken ginder in de eerste plaats resulteren uit de formidabele druk (ideologisch, economisch, maar vooral militair), die door het Westerse imperialisme op deze regimes wordt uitgeoefend.

Ten slotte, - de wereldsituatie zijnde wat ze is - lijdt het geen twijfel dat een ineenstorting - bijv. in Polen - direkt in een bloedige fascistische terreur zou uitmonden.

Ook goedbedoelde, volkomen eerlijke, democratisch geïnspireerde, links georiënteerde professoren kunnen met hun handtekening voor een zaak die op zichzelf rechtvaardig is,

gemakkelijk ingeschakeld worden in de antisocialistische campagne van vandaag. Niet de individuele bedoeling, de globale kontekst is doorslaggevend. Eerst moet er in het Westen iets fundamenteels veranderen, vooraleer wij tegen de miseries in het Oosten het gezamenlijk protest kunnen aanheffen.

januari 1977.

L.Michielsen.

P.S. Nu blijkt dat ik, door niet te tekenen, een unieke kans gemist heb. Van alle moties, protesten, oproepen en dergelijke, waaronder ik mijn naam plaatste, werd nooit melding gemaakt in radio of TV. Met deze oproep was het anders...

In een brief aan één van de initiatiefnemers sprak ik de verwachting uit, dat diezelfde professoren nu zouden protesteren tegen wat zich in Egypte voordeed. Daar wilde de regering eveneens een forse prijsverhoging doorvoeren en daar deden zich eveneens verwoestende manifestaties voor. Er vielen een hondertal doden en een paar honderd gekwetsten en er werden een duizendtal aanhoudingen verricht... Maar mijn suggestie werd "niet erg gewaardeerd".

Nu is het wel zo dat uit Egypte (anders dan uit Polen) geen oproepkomitee zich kenbaar maakte met naam, kwaliteit, adres en telefoonnummer... Met de zuiveringen aan de universiteit ("professoren en studenten," dixit Sadat) zie ik dergelijk openlijk komitee niet zo direkt opdagen.

L.M.